

Sygnatura akt VI W 2205/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2013 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia VI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Paweł Chodkowski

Protokolant: Katarzyna Kraska

po rozpoznaniu w dniu 05 lutego 2013 roku

sprawy przeciwko

1. R. R.

Prezesowi Zarządu Spółki (...) Spółka z o.o. w okresie od dnia 03 listopada 2009 r. i nadal;

2. G. K. (1)

Członkowi Zarządu Spółki (...) Spółka z o.o. w okresie od dnia 03 listopada 2009 r. i nadal;

obwinionym o to, że:

w latach 2010 i 2011, we W., pełniąc funkcje Zarządu Spółki prowadzili O. Zoologiczny bez wymaganego w art.67 ust.1 ustawy o ochronie przyrody zezwolenia Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, czym wyczerpali znamiona wykroczenia określonego w art. 131 pkt 2 ustawy o ochronie przyrody

tj. o czyn z art. 131 pkt 2 ustawy o ochronie przyrody

I. uznaje obwinionego **R. R.** za winnego czynu opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego wykroczenie z art. 131 pkt 2 ustawy o ochronie przyrody i na podstawie art. 39 § 1 kw odstępuje od wymierzenia kary;

II. uznaje obwinionego **G. K. (2)** za winnego czynu opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego wykroczenie z art. 131 pkt 2 ustawy o ochronie przyrody i na podstawie art. 39 § 1 kw odstępuje od wymierzenia kary;

III. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

W toku przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

Od grudnia 1999 roku do 31 grudnia 2009 roku O. Zoologiczny we W. prowadzony był w formie jednostki budżetowej Gminy W.. W okresie tym działał na podstawie zezwolenia Ministra Środowiska wydanego decyzją Nr DoPog- (...)–05-VIII-1/04/KŁ.

Od 1 stycznia 2010 roku, O. Zoologiczny we W. prowadzony jest w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (Spółki (...) sp. z o.o.). R. R. jest Prezesem Zarządu spółki, G. K. (2) członkiem zarządu spółki.

Pomimo zmiany statusu prawnego podmiotu, w formie którego prowadzony jest O. Zoologiczny, osoby stanowiące zarząd spółki, z wnioskiem o zezwolenie na prowadzenie O. wystąpiły w następstwie kontroli Najwyższej Izby Kontroli, w grudniu 2011 roku i stosowną decyzję Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska uzyskały we wrześniu 2012 roku.

dowód:

protokół kontroli NIK k. 7-18 akt;

pismo (...) k. 21 akt;

akt notarialny zawiązania Spółki (...) spółka z o.o. k. 62-67 akt;

wyjaśnienia R. R. k. 80 akt;

wyjaśnienia G. K. (2) k. 81 akt;

zeznania R. P. k. 87 akt.

R. R. i G. K. (2) nie przyznali się do popełnienia zarzucanego im czynu. W złożonych wyjaśnieniach stwierdzili, że ubieganie się o zezwolenie Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska nie było konieczne. Wcześniej wydane przez Ministra Środowiska nadal obowiązywało. Właściciel, którego dotyczyło nie uległ bowiem zmianie. Skoro zatem zdaniem obwinionych-Prezydent W. był i nadal jest podmiotem, któremu przyznano licencję na prowadzenie O., brak było podstaw prawnych do występowania o zezwolenie Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska.

Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stwierdzić należy, że okoliczności przedmiotowe zarzucanego obwinionym wykroczenia są bezsporne. Zarówno prawna forma prowadzenia O. Zoologicznego do 31 grudnia 2009 roku, jak i po tej dacie, sprawowane przez obwinionych funkcje w spółce z o.o., wydane zezwolenie przez Ministra Środowiska i brak wystąpienia do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska na prowadzenie O. po 1 stycznia 2010 roku (i w konsekwencji prowadzenie O. bez zezwolenia tego podmiotu) to okoliczności, które wynikają zarówno z wyjaśnień obwinionych, zeznań specjalisty kontroli państwowej R. P., jak i załączonej do akt dokumentacji. Nie były podważane i kwestionowane przez strony postępowania.

Sąd nie podzielił stanowiska obwinionych, co do braku konieczności uzyskania zezwolenia Głównego Dyrektora Ochrony Środowiska na prowadzenie O. po 1 stycznia 2010 roku i dopuszczalności prowadzenia O. Zoologicznego w oparciu o wcześniej wydane zezwolenie Ministra Środowiska.

Zdaniem Sądu zezwolenie powinien uzyskać zarówno podmiot, który go utworzył, jak i ten, który go prowadzi. Wynika to wprost z art. 67 ust 1 ustawy o ochronie przyrody. Bezspornym jest, że podmiotem, który utworzył i prowadził O. do grudnia 2009 roku była Gmina W. i to jej dotyczyło zezwolenie Ministra Środowiska.

Po 1 stycznia 2010 roku O. prowadziła Spółka (...) spółka z o.o. i ta, zezwolenia takiego nie posiadała. Tymczasem jednostką budżetową Gminy W., która prowadziła O. do końca 2009 roku (Miejski O. Zoologiczny) i spółka z ograniczoną odpowiedzialnością prowadząca go od 1 stycznia 2010 roku, to dwa odrębne podmioty prawa. Zezwolenie udzielone jednemu z nich, nie oznacza możliwości prowadzenia O. przez nowo powstałą spółkę.

O konieczności wystąpienia o zezwolenie w tej sytuacji informuje w piśmie z dnia 21 października Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska (k 21), również z treści aktu notarialnego powołującego Spółkę (...) spółka z o.o. jednoznacznie wynika, że następuje likwidacja jednostki budżetowej dotychczas prowadzącej O. (Miejskiego O. Zoologicznego) i utworzenie nowego podmiotu. Jego zarząd, niezwłocznie po wpisaniu spółki do Krajowego Rejestru Sądowego, winien więc wystąpić o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie O.. Nie czyniąc tego doprowadził do sytuacji, w której zgodę na utworzenie O. Zoologicznego posiadał podmiot, który go nie prowadził, natomiast podmiot, który to czynił, stosownego zezwolenia nie posiadał.

Tym samym zachowaniem swoim R. R. i G. K. (2) wyczerpali znamiona wykroczenia z art. 131 pkt 2 ustawy o ochronie przyrody. W latach 2010 i 2011 prowadzili bowiem O. Zoologiczny we W. bez wymaganego zezwolenia Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska.

Wyrażona w protokole pokontrolnym Najwyższej Izby Kontroli pozytywna opinia o sposobie zarządzania i prowadzenia O. Zoologicznego we W., fakt, że obaj obwinieni O. ten prowadzili zarówno przed, jak i po przekształceniach organizacyjnych, a także przedstawiony przez nich powód zaniechania wystąpienia o zezwolenie i uczynienie tego niezwłocznie po kontroli NIK, wreszcie otrzymanie tego zezwolenia, to okoliczności, które zadecydowały o odstąpieniu przez Sąd od wymierzenia kary.

W ocenie Sądu orzeczenie to odzwierciedla okoliczności wykroczenia, postawę obwinionych i aktualną sytuację prawną związaną z zarządzaną przez nich spółką i przedmiotem jej działalności.

Orzeczenie o kosztach postępowania oparto o przepis art. 624 kpk w zw. z art. 119 kpw.